

Bogár László: Csinált forradalmak

2013 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szeretném el?rebocsátani, hogy nincs igazán mély nézetkülönbség köztünk. Poénként esetleg az optimista-pesszimista viccek egyikét idézhetném, amely úgy hangzik, hogy „mi a különbség az optimista és a pesszimista között”, és a válasz pedig az, hogy valójában semmi, legfeljebb a pesszimista egy kicsit jobban informált.

Válasz Domonkos Lászlónak

Világért sem szeretnék a „jóinformáltság” pózában tetszelegni, de sajnos a történelem valóságos mélyszerkezete többnyire igen lehangoló összefüggéseket mutathat meg számunkra.

A szerző által említett világraszóló hűstetteink, sok-sok derék magyar megrendítő erejű helytállása sem feledtetheti velünk ugyanis azt a szomorú ténytet, hogy az elmúlt évszázadokban minden sorsdöntő csatánkat mégis elveszítettük, sőt magát a méltó életért vívott háborúunkat is elveszíteni látszunk. Ahhoz ugyanis, hogy egy emberi közösség méltóságteljes életet élhessen, egyáltalán, hogy életben maradjon, sok más erény mellett elsősorban tudásra, bátorságra és kitartásra van szükség.

**TÖBB SZDSZ.*
KEVESEBB AGY.**

* TÖBB ANALFABÉTA,
TÖBB VALÓSÁGSHOW,
TÖBB BEFOLYÁSOLHATÓ
VÁLASZTÓI RÉTEG,
TÖBB KENDERMAG,
TÖBB BETEG,
TÖBB HAJLÉKTALAN,
TÖBB KONZUMIDIÓTA,
TÖBB MEGÉLHETÉSI BŰNÖZŐ,
TÖBB ÉHEZŐ,
TÖBB HITELRABSZOLGA,
TÖBB DEPRESSZIÓS,

TÖBB HALOTT..

SZDSZ
A MAGYAR LIBERÁLIS PÁRT

Minden fel-felvillanó hűsi tettünk ellenére a magyarság nagy része egyre inkább nélkülözi ezeket az erényeket, és ez a lepusztulási lejtőnk fő oka. Azért gondolom tehát, hogyha az általam az írásomban „világ-SZDSZ”-nek nevezett szuperstruktúra végül is minden ellenállásunk ellenére mindig keresztülviszi akaratát, akkor a hiba mégiscsak bennünk kell, hogy legyen. Egyre inkább az a meggyőződésem, hogy éppen a dolog legmélyebb lényegét nem értjük. Azt az egyszerű összefüggést, hogy valójában nem „gyzedelmeskedik, hanem mi szenvedünk vereséget saját magunktól.

Az ősi keleti harcművészetek legmélyebb filozófiai talapzata az az egyszerű összefüggés, hogy a Mester még azelőtt megnyeri a csatát, mielőtt az egyáltalán elkezdődne. Az összeecsapás kimenetele tehát még a mozdulatsor

elindulása el?tt eld?l. Ez nem defetizmus vagy beteges pesszimizmus, hanem egy fontos tény felismerése. Azé a tényé, hogy ez a világpazita csak azért él?sködhet rajtunk, mert mi hagyjuk, s?t el?segítjük. Kritikus pontokban, amikor még sikerrel felléphetnénk ellene, hanyagságból, felületességb?l nem tesszük meg ezt, s?t nem is észleljük a létét. Illyés Gyula Egy mondat a zsarnokságról cím? versének sorai ezt megrendít? pontossággal írják le: „s már körben lángol / erd?t?z gyufaszázból, // mert mikor ledobtad; / el nem tapodtad”. Vagy még megrendít?bben a vers további soraiban: „bilincseit a szolga / maga így gyártja s hordja; / ha eszel, ?t növeszted, / fiad neki nemzed, // hol zsarnokság van: / mindenki szem a láncban; / bel?led b?zlik, árad, / magad is zsarnokság vagy”. Vagyis tudatlanságból vagy gyávaságból, de a magyarság dönt? többsége mindig is cinkos együttm?köd? volt, és többnyire ma is az.

Talán mert végzetes hibaként abban reménykedik, hogyha „együttm?ködik”, akkor talán megússza. A csinált forradalmakat éppen azért engedik megtörténni, hogy leverésük után újra és újra belénk égessék azt a végtelen cinizmussal megfogalmazott szentenciát, hogy a h?sök azok, akik feleslegesen haltak meg, szemben a többiekkel, akik viszont feleslegesen éltek. Nélkülünk „?” nem létezhetne, a mi tudatlanságunk, gyávaságunk, mértéktelenségünk, önzésünk, cinizmusunk „kivetüléseként” válhatott világer?vé, és mi tápláljuk nap mint nap azzal, hogy vásároljuk az áruját (noha az sokszor már legyártása pillanatában is veszélyes hulladék), bámuljuk bambán a tévéjét, verg?dünk a világhálójában. Hamvas Béla írta már élete vége felé, hogy valamikor harmincéves korában lázasán kutatni kezdte, hogy id?ben honnan eredhet a hanyatlásunk, nemcsak a magyarságé, hanem az egész emberiségé. Mentem visszafelé a történelemben, írja, és már a három-négyezer évvel ezel?tti id?kben jártam, amikor rádöbentem, hogy tévúton vagyok. A hanyatlás kezd?pontját ugyanis önmagamon kívül kerestem, pedig az bennem van, a lelkem legmélyebb bugyjaiban.

Írásomnak tehát nem „lefeagyverz?” célja volt, nem az „úgyis minden mindegy” terjesztése, éppen nem. Hanem annak a felismerése, amit a keleti bölcsesség úgy fogalmaz meg: „Ha változást akarsz, a változás légy te magad.” Vagyis, ha valóban méltó életet akarunk élni, akkor ne várjunk senki másra, kezdjünk el méltó életet élni. Ez ilyen egyszer?. Meg persze ilyen bonyolult is.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Ajánló